

bindelse med Ejendomsskyld. Det er netop det, der foreslaas her. Hvor kan de Konservervative ivre saa voldsomt imod Lovforslaget, naar det netop indeholder det, som det konservative Folkepartis Ordfører for ganske faa Aar siden stillede Krav om under Debatten i Folketinget om forskellige Skatte- love?

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti undlod heller ikke at henvise til, hvad forskellige Foreningers Bestyrelser har udtalt om Lovforslaget. Han gav sin Tilslutning til disse Udtalelser, der gik ud paa, at Lovforslagets Vedtagelse vilde betyde Usikkerhed i Ejendomsforholdene og Usikkerhed i Prioritetsforholdene. Man kan jo sige adskilligt; navnlig naar man fritager sig selv for at begrunde, hvad man siger, er der næsten ingen Grænser for, hvad man kan tillade sig at sige. Som et Vidnesbyrd derom skal jeg henvise til, hvad Fællesrepræsentationen for de danske Sparekasser har udtalt. Denne Fællesrepræsentation har udtalt:

„Saafremt det forelagte Forslag gennemføres, vil det bevirke, at den Sikkerhed, man for Tiden har i Købstadejendomme, vil blive betydelig forringet, saaledes at det bliver nødvendigt ikke alene at indskrænke nye Laans Størrelse, men ogsaa at forlange større Afbetalinger paa allerede ydede Laan“.

Jeg tager ikke i Betænkning at sige, at denne Udtalelse i Virkeligheden er utilbørlig, fordi den ikke er andet end en Trusel og en Trusel, der er fremsat paa Formodninger. Jeg kan ikke se rettere end, at Udtalelsen er uden al Forbindelse med de positive Oplysninger, der har foreligget, og at den i Virkeligheden ogsaa er uden Begrundelse i de faktiske Forhold. Jeg har allerede gjort Rede for Købstædernes Stilling og for, hvad en Ejendomsbesidder i disse kan blive udsat for i Henhold til den gældende Lov. Nu var ganske vist den omtalte Udtalelse ikke positivt møntet paa Lovforslaget, som det nu foreligger, men det gør dog ikke nogen Forandring, og jeg tager derfor ikke i Betænkning at sige, at denne Udtalelse ikke har noget som helst med Virkeligheden at gøre. Det er beklageligt, at betydelige Institutioner kan lade sig henvirke til saadanne Udtalelser, og det uden at give nogen virkelig Begrundelse for det. Den eneste Undskyldning er, at de paagældende har været uvidende om, hvorledes de virkelige Beskatningsforhold er i Købstæderne; men det forekommer mig, at naar man vil tale om offentlige Forhold og oven i Købet retlede Rigsdagen, har man en Pligt til at

sætte sig ind i Sagerne, inden man giver sig til at udtale sig om dem.

Endelig sagde den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, at vi skulde have en Bonitering, og saa skulde vi paa Grundlag af denne nye Bonitering gennemføre et nyt Skattegrundlag. Jeg skal ikke føre Diskussionen nærmere ind paa dette specielle Omraade. Jeg ved ikke, hvad en saadan Bonitering vil koste, men i alt Fald vil den tage Tid, og jeg ved, at paa en Bonitering alene vil man lige saa lidt nu som i Fremtiden kunne bygge en retfærdig Beskatning. Der maatte i hvert Fald et Supplement til; thi et meget vigtigt Moment til at bedømme, hvad Jord er værd, er dens Beliggenhed, og med det har Bonitering intet at skaffe. Men dette med Bonitering er ogsaa mere et teoretisk Spørgsmaal, idet jeg gaar ud fra, at Lovforslaget vil blive vedtaget; dermed vil ogsaa al Tale om at foretage en ny kostbar Jordbonitering falde bort.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger til det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen), der udtalte sin Tvivl om, hvorvidt de opstillede Bestemmelser for Købstæderne var rigtige eller ikke. Det var navnlig Gennemsnittet i de sidste 10 Aar, der ikke tilfredsstillede det ærede Medlem. Det ærede Medlem talte ogsaa om, at man muligvis kunde komme til en Graduering af den Beskatning, den enkelte Ejendom skulde have, en Graduering baade i opad- og nedadstigende Retning. Jeg skal hertil sige, at under Forhandlingerne i Folketinget har dette Spørgsmaal været prøvet, uden at det har været muligt at naa til et Resultat. Jeg skal naturligvis være villig til i det kommende Udvalg paa ny at prøve Spørgsmaalet. Det ærede Medlem udtalte ogsaa, at den Dyretidsskat, som man har haft som Ekstraskat, maaske heller ikke burde komme i Betragtning. Jeg skal dertil sige, at Meningen med denne Sjettedel har været at give Kommunerne den samme Mulighed, de nu har, for at lægge en Sjettedel af deres Udgifter paa de faste Ejendomme.

Hermed skal jeg paa ny anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling. Jeg er overordentlig glad ved de faldne anbefalende Udtalelser. Det er klart, at naar Lovforslaget foreligger her, maa det høje Ting have baade Ret og Pligt til at se paa det, saaledes som Venstres Ordfører ogsaa udtalte. Jeg haaber imidlertid, at Tingets Behandling af Lovforslaget vil kunne foregaa i forholdsvis kort Tid, saaledes at